כלב וזאב

אוקראינה

ציורים – ראצ'בה

אצל איכר אחד חי כלב סרקו, זקן, זקן מאוד.
לא הייתה כל תועלת בו כי חלש היה, ובעל הבית גירש אותו מהבית. הולך סרקו בשדה עצוב "שנים שירתתי את בעל הבית הזה, ועכשיו, כשזקנתי הוא חס על פרוסת לחם ומגרש אותי."
הוא הולך וחושב מחשבות עצובות ופתאום רואה זאב מתקרב.
הזאב ניגש לסרקו ושואל "למה אתה מסתובב כך בטל בשדה?"
וסרקו אומר "בעל הבית גירש אותי, אין לי לאן ללכת."
והזאב שואל "תרצה שאעשה דבר ובעל הבית יחזיר אתך אליו הביתה?"
שמח סרקו "תעשה דבר מה. אודה לך מאוד."
והזאב אומר "כשבעלי הבית יצאו בבוקר לקצור, האישה תשים את התינוק שלה תחת השיח. תתקרב למקום איפה שהתינוק שוכב כדי שאדע איפה הוא. אבוא ואחטוף את התינוק ואתה רוץ אחרי, ותתנפל עלי. אבהל

ואעזוב את התינוק."
בבוקר למחרת יצאו האיכרים לקצור חציר.
האישה הניחה את התינוק תחת שיח

ובעצמה התחילה לקצור, עסוקה, לא רואה דבר.
פתאום בא זאב. הוא חטף את התינוק ורץ אתו בשדה וסרקו אחריו. האיכר ראה מה שקורה וקרא בקול לא-אנושי "תפוס אותו, סרקו, תפוס!"
סרקו השיג את הזאב, לקח ממנו את התינוק והחזיר למקומו. האיכר הוציא לחם מהשק וחתיכת שומן גדולה ונתן לסרקו לאכול.
"אוכל סרקו. תודה שהצלת לנו את הילד!"
כשחזרו מהשדה לקחו את סרקו אתם. באו הביתה ובעל הבית אומר לאשתו "בשלי הרבה כופתאות, ואל תחסכי שומן!"
התבשלו הכופתאות והאיכר מושיב את סרקו לשולחן, ממש על ידו, ואומר "שימי, אישה, כופתאות על השולחן. נאכל עכשיו."
בעלת בית שמה כופתאות על השולחן ובעל הבית ממלא קערה שלמה ומגיש לסרקו, וקודם נושף על הכופתאות, לקרר אותן, שסרקו לא יכווה.
סרקו אוכל וחושב "עבור טובה כזו אני חייב לזאב, מה שלא יהיה."
וקרה שהבת הגדולה של האיכרים עמדה להתחתן. הכינו מסיבת חתונה גדולה, הזמינו אורחים. סרקו יצא לשדה, פגש את הזאב

ואומר לו "בוא בשבת לחצר שלנו. אביא אתך לבית ואחזיר טובה תמורת טובה."
הגיעה שבת והזאב בא לחצר. הוביל אותו סרקו בהסתר והכניס תחת לשולחן.
וכשהתחילו לאכול לקח סרקו את חתיכות הבשר השמנות ביותר וזרק תחת השולחן.

האורחים רצו להרביץ לכלב, אבל בעל הבית לא נתן.
"אסור להרביץ לסרקו! הוא הציל את הבן שלי ועכשיו אשמור אותו כל החיים!"
וסרקו לוקח את החתיכות הטובות ביותר וזורק לזאב. זאב אכל ושבע ונעשה שמח, כמו שעוד לא היה אף פעם.
"עכשיו אשיר!" הוא אומר לסרקו. הכלב נבהל "אל תשיר" אומר "כי תגרום לצרה גדולה. שתוק, תהיה נבון!"
אבל הזאב לא מקשיב ופתאום נשמע מתחת לשולחן "אוהווו! אוהווו!"
האורחים קפצו ממקומות, חלק ברחו, חלק הביטו תחת השולחן, וראו את הזאב ורצו להרוג אותו במקלות.
וסרקו נשכב על הזאב, כאילו רוצה לחנוק אותו. קורא בעל הבית "אל תרביצו לזאב פן תפגעו בסרקו!"
סרקו סחב את הזאב לחצר, שחרר אותו שם תוך אמירה "נו, עשית לי טובה גדולה ועכשיו יכולתי להחזיר לך טובה."